

[Pia Gjellerup]

Så kom der en ny påstand, nemlig at der var en aftale. Der er ikke nogen aftale. Det, sagen handler om, er et tilsagn fra Told- og Skattestyrelsen om en behandling af et hensættelsesbehold og en opgørelse af det, men det bliver altså her i dag fremstillet som en aftale af fru Kirsten Jacobsen.

I øvrigt er jeg meget tryk ved, at der kommer en belysning af hele forløbet og en vurdering af en mulig løsning på den tvist, for så kan vi alle se, hvilke konklusioner fru Kirsten Jacobsen har draget i forløbet, og sammenholde dem med de oplysninger, vi får. Det vil jeg være helt tryk ved, men jeg tror ikke, at fru Kirsten Jacobsen skal være det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis man skal bruge almindelige danske terminologier, er det i hvert fald sådan: Hvis det tilsagn, som fru Pia Gjellerup hentyder til, og som lå i den telefaxmeddelelse, der kom midt om natten, ikke var bekræftelsen på en aftale, hvor der blev givet udtryk for, at departementschefen i Industriministeriet gav grønt lys for, at aftalen var accepteret – ja, så ved jeg ikke, hvad det er.

Men, fru Pia Gjellerup, vi bliver alle sammen klogere om 3 måneder, og jeg ser med fuld fortrøstning frem til det.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg er helt klar over, at fru Kirsten Jacobsen er ganske umættelig i sin lyst til at drage en konklusion; men når fru Kirsten Jacobsen har deltaget i lange forhandlinger om et kommissorium for et undersøgelsesarbejde, havde jeg ventet, at det var gjort i god mening, og fordi også fru Kirsten Jacobsen mener, det er rimeligt, at man først får alle kortene på bordet, før man domfælder.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, det skal være min sidste i denne omgang, for ellers kunne vi fortsætte den debat, som netop skal køre i undersøgelsesretten.

Men jeg vil da spørge fru Kirsten Jacobsen, som har meget stærke meninger om, hvilke konsekvenser der skal komme ud af, at det

synspunkt, jeg har lagt for dagen, ikke skulle være det rette: Hvilke konsekvenser vil fru Kirsten Jacobsen selv drage i forhold til sin egen persons rolle, hvis de synspunkter, fru Kirsten Jacobsen har anlagt i sagen, i virkeligheden viser sig ikke at holde?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg først lige minde hr. Bilgrav-Nielsen om, hvem det var, der begyndte at rejse denne debat; det var Socialdemokratiets ordfører. Hvis Socialdemokratiets ordfører havde undladt disse provokerende udtalelser om, hvornår man første gang blev opmærksom på sagen, havde debatten ikke udviklet sig til en strid på korte bemærkninger. Regeringspartierne har selv megen skyld i og bærer selv en meget stor del af ansvaret for, hvordan den debat kommer til at køre. Vi i oppositionen, som har været med til at lave kommissoriet, skal holde os meget fint til det, vi skal debattere, hvis vi kan undgå den slags unødige og provokerende bemærkninger fra regeringen, selv når de oven i købet er i strid med kendsgerningerne.

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig det beslutningsforslag, vi her behandler. Det har været igennem et meget, meget grundigt forarbejde i Statsministeriet i de seneste dage, og vi glæder os til at få et resultat af den undersøgelse, der fremkommer.

Det er en ulykkelig sag, der omhandler kolossalt mange mennesker og kolossalt mange skæbner. Jeg mener ikke, at vi skal gå ind i selve detaljerne af beslutningsforslagets indhold, det får vi jo rigelig lejlighed til.

Jeg vil gerne sige, at i den konservative folketingsgruppe beklager vi, at regeringen først meget sent ville være med til en uvildig undersøgelse. Vi foreslog allerede den 6. oktober en sådan uvildig undersøgelse, men industriministeren sagde nej i et samråd i Folketingets Erhvervsudvalg. Skatteministeren sagde nej til en undersøgelse, statsministeren sagde nej til en undersøgelse, og i Folketingets spørgetid har vi jo flere gange oplevet, at de samme ministre har sagt nej til en uvildig undersøgelse.

Nu er regeringen kommet til fornuft eller er blevet tvunget til fornuft og vil gerne være